

Biologicko-geologické exkurze se na naší alma mater Gymnázium Komenského staly tradicí. Historicky již po třetí vyrazila skupina seminaristů převážně ze čtvrtých ročníků a oktávy za poznáním, konkrétně pohraniční oblasti v Orlických horách.

Narozdíl od předešlých výprav se tato začala již ve velmi brzké páté hodině ranní. Cesta žlutým vlakem nás probrala a po jednom přestupu a následném přemístění havířovských uprchlíků na místo určení (rozumějte – Orlická chata U Rampušáka), byli všichni připraveni se vydat na procházku po okolí. Přírodní rezervace Zemská brána nás přivítala s otevřenou náručí podzimu. Dovolila nám se vydat skrz ni podél řeky Divoká Orlice přes Pašeráckou lávku za bájným loupežníkem Ledříčkem a jeho skálou a jednopatrovým pěchotním srubem R-54, který tvořil část hraničního opevnění. Naši okružní 15 kilometrovou procházku jsme zakončovali obchůzkou po obranné linii plnou řopíků a srubů. A protože nejsme žádní ulejváci, napsali jsme si po večeři test prověřující naše nabyté znalosti.

Další den jsme započali v kostele v obci Neratov, který vyniká svou unikátní prosklenou střechou. Nejedna slečna ze skupiny slyšela při pohledu na jeho nádheru odbíjet kostelní zvony. V rámci procvičení se v orientaci v terénu jsme dostali mapu a buzolu a pokračovali v cestě na vlastní riziko. Čas utíkal a my také, avšak profesorský dozor nám nestačil. Po menším prolézání se hustou lesní školkou a zoufalých výkřicích blížící se beznaděje jsme přeci jen vyšli na světlo světa i na cestu. Ta nás dovedla až k dělostřelecké tvrzi Haničce. Spanilé jméno ukrývá 6 navzájem propojených obranných řopíků nebo srubů. V podzemí se vine spletitá síť chodeb vedoucí od místností určené pro spaní například k agregátům. Z příjemných devíti stupňů celsia jsme vpochodovali rovnou do sněhové vánice. Neohroženou skupinu gymnazistů nic nezastaví, prodrali jsme se až do Rokytnice na horkou polévku, která zahřála na těle i na duši. Unavené nohy dostaly vzpruhu a dalších 11 kilometrů se ušlo jako po másle, dokonce jsme stihli i noční zprávy.

Podzimní exkurze se poslední den příjemně zakončila rozchodem na „Václavském náměstí“ v Letohradě. Unavení, zmožení a zocelení dalšími zážitky jsme všichni v pořádku dorazili na vlakové nádraží v Havířově a stihli si své páteční večerní obchůzky. Závěrem bychom chtěli poděkovat za bolest (se jen tak říká) a nové zkušenosti jak členům exkurzního týmu, tak jeho vedení.

Simona Čerevková, IV.A